

| [Contactar amb El Punt - Pobles i Ciutats](#) |

Continguts generals:

Continguts d'edicions:

| [Qui som?](#) - [El Club del subscriptor](#) - [Les 24 hores d'El Punt](#) - [Publicitat](#) - [Borsa de treball](#) | [El Punt](#) | [VilaWeb](#) |

dissabte, 7 d'abril de 2007

> [Com les volves de neu](#)

Mercè Ribera estrena la biblioteca de Salt com a espai d'exposicions amb la introspecció de les seves «Presències»

[EVA VÁZQUEZ](#). Salt

La biblioteca pública de Salt ha estrenat amb *Presències*, de Mercè Ribera, un cicle estable d'exposicions que periòdicament permetrà als usuaris descobrir entre els prestatges l'obra dels artistes locals. La proposta de Ribera, nascuda a Rubí però establerta fa divuit anys a Salt, s'integra en l'ambient de la biblioteca creant un espai de silenci i recolliment que el visitant no pot traspasar sense experimentar una íntima commoció, afrontat a imatges de somni, de passat difús, de contes inacabats. Al costat d'aquesta obra de producció recent, que s'exposa per primera vegada i reunida en una cabina fosca en un racó de la sala principal, l'artista exposa també, disseminades per la biblioteca, les peces de *Bla, bla, bla*, un treball de l'any 2000 d'un profund respecte al llenguatge.

Hi havia el costum, entre els infants d'abans, d'embadalir-se amb les engrunes de parafina que queien com neu en unes boles de vidre que solia haver-hi a casa els avis. La gent gran –deduïa la mainada– també necessita els seus joguets per somiar-se en altres mons, tot i que en el seu cas aquest somni només podia representar-se a temperatures sota zero, o el que era si fa no el mateix: pels adults la memòria era cosa de les esferes i del fred.

Mercè Ribera (Rubí, 1964) també construeix recipients de vidre amb escenes a dins, però en lloc de neu hi sura una atmosfera plúmbia, com de vespre de pluja depositat amb claror gasiva al dormitori i a la sala d'estar, i no hi ha gent, tampoc, si no és la seva presumpció a través d'objectes que hi han deixat abandonats, o d'una cortina per on acaba de sortir algú, o d'un llum macilent que per distracció ha quedat encès, o d'un rai esquifit exposat a la tempestat amb el seu humil estendard cridant aixopluc i auxili a la vora d'un far. Amb aquests mobles diminuts estranyament familiars, algunes d'aquestes vitrines semblen cases de nines tristes, que són les que han conegut contra tot pronòstic el dolor, com ho deuen

+ Mercè Ribera tindrà les seves *Presències* a la biblioteca de Salt fins al pròxim dia 21. Foto: MANEL LLADÓ

ser també els absents estadants d'aquests escenaris de la pèrdua i la recança, ocupats per objectes es diria que negligits en una precipitada mudança, o inspirats en alguna cambra sinistra dels contes per a infants, tan inquietants quan es llegeixen de gran, com el de la princesa i el pèsol, només que la història no serveix aquí per intensificar l'agudesia aristocràtica de la percepció, sinó de quina intensa manera una nosa petita es manifesta i cou a través de tantes i tantes capes de voluntariós oblit.

Com una de les peces de *Bla, bla, bla*, un projecte seu anterior en què un pilonet de lletres eren sotmeses a l'escrupolosa anàlisi amb lupa i pinces –imatge exacta de la precisió exigida al llenguatge i als seus parlants–, Mercè Ribera, que feia ja dos anys que no exposava a terres gironines, crea cada una de les seves escenes amb estima i morositat, entretenint-se en la seva ascètica disposició, quasi a la manera de Morandi, abans d'encapsular-les en aquestes cabines de vidre lleument entelades, com si a dins hi hagués quedat atrapada alguna respiració, com si a fora, en el món esfèric, hi fes fred. I no en fa prou, amb aquestes atmosferes comprimides, elles soles tan completes com un poema, a vegades irònic, com a *Canta y no llores*, una imatge concisa del consol a través d'una papallona d'un blau transparent que irromp a la finestra, ai, d'una habitació ja buida, sinó que vol immersir-hi també l'espectador, convidant-lo a penetrar en aquesta cabina penombrosa on només l'acompanyaran les lànguides notes del piano i el violí d'*Alina*, del compositor Arvo Pert, com una cançó de bressol perquè es deixi caure, dolçament, com volves de neu dins una bola de vidre.

Aquest és un servei de notícies creat pel diari **El Punt** i distribuït per **VilaWeb**.
És prohibida la reproducció sense l'autorització expressa d'Hermes Comunicacions S.A.

